

ST·OLAV

K A T O L S K T I D S S K R I F T

• F R A M K R I S T M E N N F R A M •

6 4 Å R G A N G

21. FEBRUAR 1952

A V I N N H O L D E T :
ET ALARMROP FRA PAVEN - SAMVITTIGHETS-
RANSAKELSE - SANKTA KLARA OG KLARISSERNES
ORDEN - FASTEMANDAT FOR 1952 - KATOLSKE
KVINNERS VERDENSKONGRESS - VÅRT LITTERÆRE
MILJØ - ANTONIE TIBERG IN MEMORIAM - UTLANDET
NESTE NUMMER KOMMER 6. MARS 1952.

NR.

7

8

VÅRE KIRKER

Gudstjenester på søn- og helligdager

OSLO

St. Olavs kirke, Akersv. 1.
Sokneprestkontoret, tlf. 41 41 61
(Prestegd. og Biskopen 42 52 87).

Kl. 7: Stille messe.
Kl. 8.15: Fromesse m. preken.
Kl. 9.45: Low Mass. English Sermon.
Kl. 11: Høgmesse m. preken.

St. Hallvards kirke, Urtegt. 29.
Soknepresten, tlf. 68 08 68.

Kl. 8: Fromesse.
Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.

St. Dominikus kirke, Neuberggt. 15.
Dominikanerne, tlf. 44 23 24.

Kl. 8.15: Fromesse
Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.

Jesu Hjerter kapell, Nyv. 17, Stabekk.
Soknepresten, tlf. 53 77 35.

Kl. 9.05: Fromesse.
Kl. 10.45: Høgmesse.

Grefsen kapell, Gladsveg 23.

Prestegården, tlf. 37 45 90.
Kl. 9.30: Høgmesse.

Vår Frue Villas kapell,

Montebello, Smestad.
Prestegården, tlf. 55 81 21.
Kl. 8.30: Høgmesse.

ARENDAL:

St. Franciskus kirke, Tyholmen.
Soknepresten, tlf. 2209.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høgmesse.

BERGEN:

St. Paul kirke, Christiesgt. 16.
Soknepresten, tlf. 15 410.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

DRAMMEN:

St. Laurentius kirke, Cappelens gt. 1.
Soknepresten, tlf. 2019.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 10.30: Høgm.

FREDRIKSTAD:

St. Birgitta kirke.
Soknepresten, tlf. 1438.
Kl. 8.15: Ottesang. Kl. 10.30: Høgm.

HALDEN:

St. Peter kirke, Kr. V.s pl. 1.
Soknepresten, tlf. 1168.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

HAMAR:

St. Torfinn kirke, Torggt. 113.
Soknepresten, tlf. 1751.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 11: Høgmesse.

HAUGESUND:

St. Josef kirke, Haraldsgt. 21.
Soknepresten, tlf. 3195.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11: Høgmesse.

HØNEFOSS:

St. Theresia kirke, Vesterntangen.
Soknepresten, tlf. 266.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

KRISTIANSAND S.:

St. Ansgar kirke, Kirkegt. 3.
Soknepresten, tlf. 4225.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

LILLESTRØM:

Søndag 9. mars kl. 11: Sangmesse m. preken.

PORSGRUNN:

Vor Frue kirke, Sverresgt.
Soknepresten, tlf. 644.
Kl. 7.45: Fromesse. Kl. 10.30: Høgm.

STAVANGER:

St. Svithun kirke, Dronningsgt. 8.
Soknepresten, tlf. 25534.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

SYLLING:

St. Hallvard kapell.
Presteboligen, tlf. 9028.
Kl. 9.30: Høgmesse.

TØNSBERG:

St. Olavs kapell.
Soknepresten, tlf. 12238.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høgmesse.

R. I. P.

Min kjære mor

Lisi Thorn

f. Nordfors

døde stille, styrket med Kirkens sakramenter den 8., ble begravet 13. februar 1952.

Hun anbefales til de troendes forbønn. Finn Dominique Thorn.

MARIAKONGREGASJONEN OSLO

Møte i St. Josefs Kapell onsdag 5. mars kl. 19.30. Samvær i Foreringslokalet.

Festafetener for «Persbråten» 22. og 23. mars. Nærmere i neste nummer. Styret.

R. C. BERTHELSENS EFTF.

Farvehandel

Glass, tapeter, vaskeartikler

Henr. Wergelandsgt. 32

Kristiansand S.

Tlf. 2270

KOLDSAGBLAD

OSCAR SKOTVEDT - Oslo

Avd. Verktøy- og Spesialmaskiner
Kirkegaten 10 - Telefon 42 39 45

Liturgisk kalender:

SØNDAG 24. FEBRUAR: Søndag *Quinquagesima*. Ep. I. Kor. 13, 1—13. Ev. Luk. 18, 31—42 Mandag: Mattias, apost Tirsdag: Ferialdag. Onsdag: Askeonsdag. Torsdag: Gabriel, bekj. Fredag og lørdag: Ferialdager.

SØNDAG 2. MARS: 1. søndag i Fasten. Ep. II. Kor. 6, 1—10 Ev. Matt. 4, 1—11. Mandag: Ferialdag. Tirsdag: Kasimir, bekj. Onsdag: Imbredag. Torsdag: Perpetua og Felicitas, martyrer. Fredag: Thomas fra Aquino (Imbredag). Lørdag: Johannes av Gud, bekj. (Imbredag).

SØNDAG 9. MARS: 2. søndag i Fasten.

Fra og med Askeonsdag til og med Påskesøndag er de såkalte lukkede tider. I den tiden kan ikke holdes høytidelige brylluper.

ST. OLAV

Redaktør:

Dr. theol. I. Hansteen Knudsen.
Telefon 42 37 43. Akersv. 5, Oslo.

Redaksjon og ekspedisjon:
Akersv. 5 I. Telefon 42 37 43.
St. Olavs eksp. og forlag: Kl. 9—13
og 15—17. Mandag, lørdag: 9—13.
Utbetalinger tirsdag 12—13.

Abonnementspris: Kr. 15.00 pr. år;
for utlandet + avisporto.

Abonnement tegnes i ekspedisjonen
og på ethvert postkontor.

Annonser må være innsendt innen
onsdag aften.

ST. OLAV

KATOLSK TIDSSKRIFT

64. ÅRGANG

21. FEBRUAR 1952

NR. 7-8

Et alarmrop fra Paven

I anledning årsdagen for åpenbaringene i Lourdes holdt Pave Pius XII en tale til Roms borgere over *Radio Vaticana*, som formet seg som en ytterst alvorlig og inntrengende appell til hele verden om å vende tilbake til Gud.

Det er fra dypet av Vårt hjerte, kjære romerske sønner og døtre, at jeg retter denne faderlige tale til dere — fra et hjerte som på den ene siden uroes over å være vitne til at en farefylt situasjon uten nevneverdige lyspunkter varer ved, på den andre siden ser en lammende likegyldighet bre seg som hindrer mange fra å vende tilbake til Jesus Kristus, Kirken og et kristen liv. Ofte har Vi pekt på dette som det riktige botemiddel til å overvinne den alminnelige krise som herjer verden. Men den oppmuntrende forsikring om forståelse og vilje Vi har møtt hos dere, har drevet Oss til å åpne Vårt hjerte for dere.

Det er et alarm-rop som dere i dag hører fra deres far og hyrde, fra Oss som ikke formår å forholde Oss taus og passiv i en verden som befinner seg på marsj mot sjelelig og legemlig undergang, en undergang som truer både de gode og de onde, sivilisasjonene og folkene. Følelsen av Vårt ansvar for Gud byr Oss å prøve og foreta alt som kan skåne menneskeheten for en veldig katastrofe.

Når Vi har valgt den fest som feires i morgen til å anbetro dere Vårt hjertes uro og engstelse, festen til ære for Jomfruen av Lourdes, er det fordi den minner oss om de overnaturlige åpenbaringer som for snart hundre år siden fant sted i et sekel som var oppløst av rasjonalisme og stod religiøst svekket. De var Guds og vår himmelske mors barmhjertige svar på menneskenes opprør, en uimotståelig minnelse om det overnaturlige, det første skritt mot en tiltagende religiøs fornyelse. Hvilket kristent hjerte — selv om det var både lunkent og glemsomt — kunne vel stå imot Marias stemme? Sikkert ikke romernes, sikkert ikke dere som har fått motta en arv som i likhet med martyrernes tro ble overført gjennom lange århundrer: en sønnlig kjærighet til

Jomfru Maria som har vært påkalt som *Salus populi Romani*, *Portus Romana Securitatis* og enda oftere *Den guddommelige kjærlighets mor*, — alt benevnelser som er vitnesbyrd om en vedvarende kjærighet til Jomfru Maria. Eller for å si det enda tydeligere: blide ekkoer opp gjennom tidene fra Jomfruens autentiske inngripen, når ulykker hjemsøkte byen. Dere er sikkert oppmerksom på at de farer som uavlatelig trykker den nåværende generasjon, er mer omfattende og alvorligere enn tidligere tiders pest og jordskjelv, selv om langvarigheten er i ferd med å gjøre folk ufølsomme og apatiske, men får de klar-synte til å skjelve.

La oss likevel enda en gang vende oss til Guds godhet og Marias barmhjertige forbønn. Det er påkrevet at hver eneste troende og alle som har en god vilje på ny med alvorlig besluttomhet tar opp til undersøkelse de store øyeblikk i menneskehetens historie, det som hver og en kan og bør gjøre, hvilke ytelser som kan bringes Gud i hans arbeide for å redde en verden på vei mot undergang.

Vi nøler ikke med å si at vi er stillet overfor en slik permanent tilstand at det hvert øyeblikk kan fremkalles en eksplosjon. Opprinnelsen må søkes i den religiøse lunkenhet hos så mange, i senkingen av den offentlige og private moral, i den systematiske forgiftning av enkle sjeler som man lar giften bedøve for å få dem til å tro at de har funnet den sanne frihet. I en slik situasjon kan ikke mennesker med en god vilje demobilisere og stå som passive tilskuere til det fryktelige som kan komme.

Det hellige år som først og fremst hos dere og senere i hele verden har fremkalt en overnaturlig oppblomstring av det kristne liv, må ikke betraktes som en strålende meteor, heller ikke som et tiltak for stunden, men som et første skritt, fullt av løfter, mot gjenreisningen av den evangeliske ånd som — foruten at den vil kunne frelse millioner av sjeler på vei mot evig fortapelse — alene kan sikre folkenes fredelige samliv og fruktbringende samarbeide.

Tiden er kommet, kjære sønner, til å ta de andre avgjørende skritt! Tiden er kommet til å ryste av seg den lammende sløvhets og dørskhet; tiden er inne til at alle gode mennesker og alle som er bekymret for verdens skjebne finner hverandre og slutter seg sammen! Tiden er inne til å gjenoppta med Apostelen: *den time er kommet da vi må stå opp av sønnen, for vår frelse er nå nærmere.* (Rom. 13. 11.)

Det er en hel verden som må omskapes fra grunnen av; de usiviliserte må gjøres menneskelige, og de menneskelige guddommelige etter Guds hjerte. Millioner av mennesker krever en ny orientering. Fulle av forventning speider de etter en slik handling som respekterer den menneskelige frihet. De likefram roper etter veiledning, ikke bare med utvetydige ord, men meget mer med de tårer de allerede har utgydt, med de sår de lider under, med de gigantiske gravplasser som det organiserte og vepnede hat ennå en gang har etterlatt seg i alle verdensdeler.

Hvordan skulle vel Vi, som Gud tross Vår uverdighet har satt som en flamme i mørket, som de kristnes hyrde, hvorledes skulle vel Vi kunne skyve fra Oss denne frelsende misjon? Vi som en dag for lenge siden — fordi det behaget Gud — påtok Oss Pontifikatets tunge kors, som i dag arbeider med denne vanskelige oppgave så langt Våre krefter rekker og vil være herold for en bedre verden, villet av Gud?

Og det er til dere, kjære romerske sønner, som Vi først ønsker å rekke standardet, til dere som er Oss nærmere og som på en særlig måte er anbetrodd Vår omsorg: Vær herved kåret til flammen i lysestaken, til surdeigen mellom brødrene, til byen på bjerget — dere, som de andre med full rett venter å finne et større mot og en mer høysinnet handlekraft hos. Fordi dere i dette erkjenner en appell fra Gud og en verdig måte å leve på, ber Vi dere med nidkjær hengivelse å ta imot det hellige tegn som deres Hyrde og Far i dag anbetrør dere: Gi signalet til en kraftig vekkelse av tanke og handling, en vekkelse som tar hele verden uten unntagelse i sin tjeneste — geistlighet og legfolk, myndigheter, familier og samfunnsgrupper og til hver enkelt sjel særskilt; gi dette signal der hvor man kjemper i første rekke for en alminnelig fornyelse av det kristne liv, hvor man forsvarer de moralske verdier; gi det for at den sosiale rettferdighet og den kristne samfunnsorden må bli virkeliggjort; gi det slik at Roms eget ansikt, Kirkens sentrum siden apostlenes dager, i noen grad kommer til å stråle av hellighet og skjønnhet.

Dette er hva de kristne folk venter av den; og som de særlig venter er handling!

Dette er ikke den rette tid å diskutere og søke nye prinsipper — fastlegge nye mål. De er allerede kjent, fordi de er anvist av Kristus selv, klarlagt ved Kirkens arbeide i de siste hundre år, tilpasset den aktuelle situasjon av de siste paver. De venter bare på en ting: å bli gjennomført i praksis.

Hva tjener det til å utforske Guds og åndens veier, om man i praksis har valgt fortapelsens vei og lydig gitt etter for kjødets begjær? Hvilket utbytte kan man vel ha av å vite og si at Gud er vår Far og alle mennesker brødre, om man likevel er redd for at Gud skal gripe inn i det offentlige og private liv?

Hva kan det tjene til å diskutere rettferdigheten, sosialt arbeide, freden om viljen allerede har besluttet å flykte fra offeret og slutte seg inn i en isnende ensomhet, om ingen våger å ta initiativet til å bryte ned hatets skranker som skiller, for i stedet å gå inn for en oppriktig forståelse? Alt dette vil jo bare legge større skyld på lysets barn om hvem det er sagt at den som elsker litet, vil bli tilgitt litet.

Det var ikke med en slik inkonsekvens og sløvhets Kirken i sin første tid forandret verdens ansikt, utbredte seg så raskt og fortsatte å utøve sin vel-signelsesrike virksomhet ned gjennom århundrene. Nei, den vant folkenes *beundring og tillit*.

Det må stå klart, kjære brødre, at roten til vår tids onder og deres ødeleggende virkninger ikke er den samme som før Kristi komme til jorden: uvitenheten om menneskets evige skjebne. Nei, i dag er det åndssløvhets, viljeløshets og hjertekulden! Rammet av denne smitte, forsøker menneskene i selvertferdiggjørelse å omgi seg med hedendommens mørke og søker et alibi i nye og gamle villfarelser. Det er således ved deres viljer det må røres.

Den aksjon som Vi i dag har oppfordret hyrder og troende til, gjenspeiler Guds. Måtte den føre til lys og enhet, hjertelag og kjærlighet. For å nå dette mål må dere sette dere inn i deres bys konkrete situasjon slik at behovene blir kjent, målene klarlagt, de disponible krefter registrert på en slik måte at tilganger man har til rådighet ikke blir oversett grunnet manglende kjennskap til dem, anvendt på uforsvarlig vis eller forspilt som følge av virksomhet som bør komme i annen rekke. Alle som har en god vilje bør innbys til å ta del i arbeidet, og dere må alle selv bringe ofre. Deres lov må være en ubetinget troskap til Jesu Kristi person og til hans bud. Deres ofre må skje i ydmykhet og lydighet. Deres arbeide må flettes inn som et aktivt element i den omfattende bevegelse som Gud vil tilskynde til og lede ved hjelp av sine tjenere.

For å nå dette mål anmoder Vi Vår ærverdige bror, Kardinal-vikaren, å påta seg ledelsen av denne aksjon for fornyelse og frelse i bispedømmet Rom. Vi føler Oss forvissnet om at det ikke vil være mangel på kvalifiserte folk som med generøse hjerter vil lytte til Vår appell og virkeliggjøre Våre ønsker. Ivrige sjeler venter med lengsel på å bli oppfordret til å møte fram; man bør gjøre det mulig for deres brusende utålmodighet å ta det veldige arbeidsfelt under åndelig behandling. Andre sover; de må vekkes; de lunkne må oppmuntres, de forvirrede ledes. Alle disse sjeler trenger til en fast organisasjon, en fornuftig beskjeftigelse, en arbeidsrytme som svarer til det presserende forsvaret, erobringen og den positive gjenreisning. Det er på denne måten Rom vil gjenfinne sin sekulære oppgave å være nasjonenes åndelige leder ikke bare slik som den skal være det og er ved det sannhetens kjød som Gud har etablert i dens sentrum, men også ved befolkningens eksempel: glødende i troen, enig i utførelsen av sivile og religiøse plikter og — om det behager Gud — tilfreds og lykkelige.

Vi ønsker at den mektige vekkelse som Vi her har slått til lyd for, i sitt eksempel også må bli fulgt av liknende vekkelser i nære og fjernliggende bispedømmer, slik at til slutt ikke bare denne by, men

Samvittighetsransakelse

Har du og jeg ikke fortjent å bli kalt *troløse* — har vi ikke brutt våre helligste løfter til Gud?

Da vi fornydde vår dåpspakt erklærte vi høyt i menighetens påhør, at vi trodde på og alltid ville holde for sant *hva* den katolske Kirke lærer og *slik* den lærer det. Da vi ble opptatt i Kirken lovet vi med hånden på evangelieboken at vi ville bevare Kirkens lære og *leve etter den* til vår død — ja, vi lovet enda å gjøre alt som sto i vår makt for at de, som vi hadde ansvar for, også skulle bli Kirkens barn.

Har vi holdt disse løfter?

Kommer vi i Guds hus og til hans bord?

La oss prøve oss selv nå inn under den store bots- og fastetid, om vi kan hende innerst inne er på veien mot *frafallet* — det uhyggeligste ordet av alle fordi det kan innebære noe så uavvendelig avgjort, så fortvilet hjelpeløst. Den *frafalne* er som den avhugne gren, bare ennå ikke bundet i knippe med ukruttet på Guds aker til oppbrenning på dommens dag. *Ennå ikke!*

Men hvorfor har du og jeg sviktet —?

*

Kan hende svarer vi øyeblikkelig: «Ja, jeg greier det ikke! Det er så altfor meget en *skal* og alt for meget en *ikke skal*.» Vi er, synes vi, blitt helt legitimt trett av all Kirkens sjelepleie — trett av å bli fulgt av dens årvåkne øyne og få oppstukket etter vår mening så altfor snevre grenser for vår handle- og bevegelsesfrihet. Vi synes at det er så altfor liten plass innenfor Kirken til at vår elskede «frihet» og «uavhengighet» kan få utfolde seg — men la oss ha moralsk mot til å undersøke om vi i grunnen forstår *hva sann* frihet og uavhengighet vil si: nemlig personlighetens befrielse fra syndens, altså fra lystenes og egenkjærlighetens, ærgjerrighetens og forfengelighetens tyranni! Og skal vi ikke ha det ennå større moralske mot til å tilstå, i alle fall til å begynne med overfor oss selv, at det som fjerner oss fra Kirken er dens ubøyelige prinsipper, dens urokkelige fastholden av det som er *rett, godt og sant*? Vi vil ha lov til å begå den synd vi likefrem liker eller som vi er for svake til å motstå uten å behøve å skrifte den —

Men det går altså *ikke!* Hvor tror du det bærer hen om vi *selv* vil begynne å bestemme hva Gud skal synes om vår ferd — så elastisk som vår samvittighet kan være når den kommer i konflikt med vår lyst?

*

nasjonene, verdensdelene, hele menneskeheten kan sies å være vendt tilbake til Kristus.

Legg så hånden på plogen! La dere inspirere av Gud som vil dette, la dere trekke til oppgaven av dens storhet og stimulere av dens nødvendighet og uoppsettelighet. Da vil den frykt som skyldes framtidutsiktene og som resulterte i en så skyldbebyggende sløvhed, komme til å triumfere over all nøling og bli til styrke for viljen.

Er vi troløse fordi vi er redde for å bekjenne vår katolske tro — fordi den mulig i våre små forhold, blant en majoritet av annerledes bekjennende kan være en hindring for å «nå fram» —? Ja, har vi rett betenkt hva det vil si å «nå fram»? For det første er det jo vår egen skyld om vi ikke lever vår herlige tro slik at den gjør oss mer arbeidsomme, samvittighetsfulle og hederlige enn andre — altså fullt konkurransedyktige — og for det annet: om det enn skulle hende at vår trosbekjennelse er oss til hindring på vår «karriere», så er det dog når alt kommer til alt i *evigheten* at det gjelder mest å «nå fram». Gud hjelpe oss til aldri å få den tunge byrde lagt inn på vår sjel at vi har skjult enn si sviktet vår overbevisning for å oppnå en jordisk fordel, men det er mange trin på denne stige nedover — har vi på noen vis satt foten på den? Er det hendt at vi f. eks. har utlevert til latter eller ironiske smil noe som hører Kirken til — dens liturgi, dens institusjoner, dens foreninger eller — dens prester? Utlevert til de som står utenfor eller — til hverandre?

*

«Også utenfor Kirken kan vi tjene Gud og vår neste —»

Ja, men det sa vi ikke den gang våre hjerter glødet for vår hellige tro! Slik taler vi først når vi ikke mer vil tilpasse vårt liv etter religionen, men vil en religion, som tilpasser seg etter det liv vi helst vil føre. Bak tomme talemåter døyver vi vår samvittighet, men vet vi innerst inne ikke allikevel at vi lyver for Gud? Den som aldri har lært Kirkens sannhet å kjenne — ja, han kan nå fram til Gud uten å stå i Kirkens ytre samfunn, men det kan hverken du eller jeg eller noen som helst annen *troløs katolikk*.

*

Pilegrimsreisene

blev arrangert av oss i 1950 —

Vi ordner Deres reise

i Norge eller til utlandet — vi skaffer alle billetter og ordner hotellplass i inn- og utland —

METRO TRAFIKK A/S

Karl Johansgt. 31 (inng. Arbeidergt.)

Telf. 33 32 43 - 33 32 52 - 33 63 02

Sankta Klara og Klarissernes orden

Av fransiskanerpater Leo van Eckeren

En av de mest kjente kontemplative klosterordener er Klarissernes orden som er oppkalt etter den hellige Klara av Assisi. Klara Scifi stammet fra en gammel adelig slekt i Assisi. Hun hadde allerede hørt meget om Frans av Assisi og var en av de mest oppmerksomme tilhørere som var til stede i katedralen den dag Frans talte der for første gang. Hun var så dypt grepet av hans hellige liv og himmelske ord at hun av hele sin sjel lengtet etter å følge hans evangeliske eksempel. Denne edle ridderdatter hadde nå tatt det alvorlige forsett å gi avkall på verdens forgjengelige ting for alene å leve for Gud. Som ren jomfru ville hun gi sitt unge elskende hjerte til den Store Konges guddommelige Sønn, Jesus Kristus. Hennes venn, Frans av Assisi, gjenomskuete nådens hensikter: Ved Klara skulle han stifte sin annen orden — Klarissernes. Med Frans's samtykke forlot hun «verden», ja, alt som kan friste et menneske. Stille og ubemerket gikk hun til det lille kloster San Damiano. Det var natten til 19. mars 1212, natten etter palmesøndag. Her ligger begynnelsen til Klarissernes orden. Klara var her 40 år forstanderinne for sitt første kloster. Det mystiske sjeleliv blomstret her i høy grad og Gud velsignet henne og hennes medsøstre med talløse undere. Til slutt kunne hun ikke lenger holde ut dette veldige kjærlighetsliv: Døden nærmet seg for Jesu ekstatiske brud. Hun lå der på en hård halmsekk, og i henrykkelse sa hun: «Se, den herlighetsfulle Herre er ikke langt borte fra meg — — —» og så steg hennes rene sjel opp til himlen. To år senere ble hun erklært hellig.

Klarissernes orden utbredte seg snart over hele Europa. Den talte nesten 70 klostre, da Sankta Klara døde. Gud signet på en synlig måte sin kjære bruds arbeide. Flere og flere kvinner strømmet til hennes klostre. I århundredenes løp har Klarissernes orden frembrakt strålende frukter på hellighet. La oss bare nevne den hellige Agnes av Assisi, Frankrikes prinsesse den hellige Isabella, den hellige Koluta, den hellige Katarina og den hellige Veronika. Alt i alt ble 25 Klarisser erklært hellig eller salig.

Er det noe i vårt indre som sier oss: «Som jeg lever må jeg ikke dø?» La oss da lytte til denne stemme! Dag for dag kommer døden, vår død, oss nærmere — —

Gud glemmer ikke hva *han* har gjort mot oss og hva vi har gjort mot ham — La oss angre, vende om, gjøre bot, sone —

La oss be ham om barmhjertighet — i ord og i handlinger — ved å være barmhjertige selv.

Barmhjertige mot vår neste, barmhjertige mot vår stakkels troløse sjel —

Gud, du som søker de villfarne, søk også meg og før meg hjem til din bolig blant menneskene her på jorden og derfra til din evige bolig i himlen —!

Ordenen ble urørt av de sørgelige religiøse og kirkelige tilstander i det 16. århundre. I det 17. århundre talte den mer en 1900 klostre. Men den franske revolusjon og religionsforfølgelsen ved slutten av det 18. århundre gikk også katastrofalt ut over Klarissernes orden. Likevel har den maktet å reise seg igjen i sin fulle livskraft — det har såvisst ikke vært forgjeves at mange Klarisser led martyrer døden. For øyeblikket har ordenen mer enn 1500 klostre med nesten 12 000 medlemmer. Således står det tre som Frans av Assisi en gang ved Klaras hjelp har plantet, i rik blomstring. Klarissernes orden er ikke bare en av de mest kjente, men også en av de strengeste *kontemplative ordener* som Kirken har frembrakt. En får inntrykk av at verden i dag med sin tekniske-forfinte luksus ikke kan tilfredsstillte menneskenes hjerter. Ennå trer mange edelmodige kvinner inn i Klarissernes orden for — som Maria fra Betania — å hvile ved den guddommelige Mesters føtter.

Også midt i vår moderne syndige verden taler Guds røst, og talløse unge kvinner hører hans rene stemme. Der hvor så mange jordiske interesser hindrer menneskene i å gi seg helt og udelt til Gud og de evige ting, velger Gud disse utvalgte sjeler, så de som «bruder av Alterets hellige sakrament» utelukkende kan vie seg til Guds tjeneste og forherligelse. Således oppfyller disse nonnene den oppgave Gud har skapt hvert enkelt menneske for: å ære og forherlige ham. Guds Ånds stille kraft virker i disse sjeler ved deres liv i uavbrutt bønn og bot. På denne måte arbeider de med Frelserens forløsende nåde, for seg selv, for dem som glemmer Gud og for dem som husker ham. De soner med Kristi sonoffer på Golgata, for verdens synder og gjenoppretter den ære som tilkommer Gud. Derfor dyrker de også især *Jesu guddommelige hjerte*, som har elsket menneskene så høyt. Det kan altså ikke forundre oss at andakten til Jesu hjerte har blomstret i Klarissernes orden i alle århundrer, helt fra *Frans av Assisi's* dager. Av kjærlighet til sin himmelske brudgom, Jesus, vil disse nonner utbre Guds rike i sjelene, ikke direkte, men indirekte ved et hellig liv i uselviskhet, bønn og bot. Verden vil en gang med forundring se opp, når det blir åpenbart hva disse og slike ukjente søstre har gjort for Kirken, prestene og hele verden. Mens de fleste mennesker sover, står disse nonner opp i nattens stillhet for på våre vegne å takke og love Gud og for å be Gud om tilgivelse for våre synder.

Det er nettopp i den nære etterfølgelse av Kristus selv grunnen legger til at Kirken vurderer det kontemplative ordensliv meget høyt. I sitt rene, jomfruelige liv, minner disse utvalgte nonner oss uten opphør om den store evighetstanke: at vi er skapt for Gud alene. Her ligger dens store betydning.

Fastemandat for året 1952

- I. Det dispenseres også i år fra *fastebudet*, unntatt *askeonsdag*, *langfredag* og *vigiliedagene for Marias opptagelsesfest* (14. august) og *jul* (24. desbr.).
- II. *Abstinensbudet* som forplikter alle som har fylt syv år til å avholde seg fra kjøttmat, gjelder for *alle årets fredager*, *askeonsdag* og *vigiliedagene for Marias opptagelsesfest* og *jul* (altså inntil videre ikke onsdag og lørdag av imbredagene og andre vigiliedager enn de nevnte). Julaften vil vi dog dispensere både fra faste og abstinens fra kl. 12 middag av.
- III. Fritatt for abstinensbudet, unntatt *askeonsdag* og *langfredag*, blir 1) de som pleier å få sin mat på spisesteder utenfor hjemmet, 2) gjester hos ikke katolikker, 3) medlemmer av og tjenerskap hos en husstand der vert eller vertinne ikke er katolikker, 4) syke og rekonvalsenter, 5) de som er på reise.
- IV. Sokneprestene har myndighet til av viktige grunner å dispensere *enkelte* troende fra abstinensbudet, og alle skriftefedre meddeles hermed samme myndighet.
- V. For at fastetidens ånd likevel skal holdes levende hos alle, oppfordrer Den hellige fader alle til å være særlig ivrige i andaktsøvelsene og til å gjøre kjærlighetsgjerninger, særlig mot de trengende og syke. Derfor anmodes alle inntrengende om i fastetiden minst én gang i uken å be den smertefulle rosenkrans og én gang i uken å be korsveien i kirken, og å overvære de såkalte fasteprekener om Kristi lidelse. Likeså skal alle som er i stand til det, i fastetiden legge en almisse, avpasset etter deres økonomiske forhold, i de bøsser som skal settes opp i alle kirker og offentlige kapeller, med påskrift: «Faste-almisser». Disse fastealmisser skal nyttes til beste for våre kirkelige institusjoner.
- VI. I de såkalte *lukkede tider*, d. e. fra og med *askeonsdag* til og med *første påskedag* og fra og med *første adventssøndag* til og med *julefesten*, må det ikke holdes høytidelige brylluper. I selve *faste- og adventstiden* skal de troende avholde seg fra *dans* og *andre støyende offentlige forlystelser*.
- VII. Til å oppfylle Kirkens bud om *påskedommunionen fastsettes tiden fra Pasjonssøndag* til og med *Treenighetsfest*.

Gitt i Oslo den 11. februar 1952.

† *Jacob Mangers*,

Apostolisk vikar, biskop av Selja.

Dette fastemandat skal leses opp i alle kirker og offentlige kapeller søndag Quinquagesima, både i ottemessen og i høgmissen.

Katolske kvinners verdenskongress

Den internasjonale union av katolske kvinneorganisasjoner vil i påsken holde verdenskongress i Rom.

Det altoverskyggende hovedtema for denne kongressen er verdensfreden og den kristne kvinnes ansvar.

Problemet fred, hviler tungt i alle menneskers sinn. Dets inntrengende karakter blir bare dessverre i dag ofte utnyttet til politiske formål, noe som selv katolikker ikke alltid kan oppdage under fredspropagandaen.

For katolske kvinner er det nødvendig at de kan stå ansikt til ansikt med de daglige realiteter og betrakte og vurdere dem med klarhet og objektivitet. De må være blant de best informerte, forstå hvordan problemene omkring freden er oppstått, kjenne deres utvikling og kunne gi svar på de spørsmålene de reiser.

Sin sterkeste innsats i arbeidet for freden må den kristne kvinne vise som hustru og mor. Som beskytter av familielivet har hun den sterkeste forståelse av hva som trengs for å bygge opp den menneskelige familie, og også av hva som hindrer, forsinker dette langsomme vanskelige og kompliserte arbeid.

Arbeidet for fred må bringes i overensstemmelse med Kristi åpenbaring. Men ikke på en abstrakt måte uten forbindelse med det som lever i dag.

Denne fred, frukten av rettferds- og barmhjertighetsarbeide, kan ikke fullendes en gang for alle i denne verden. Den blir alltid bekjempet av fiendtlige krefter og interesser og pasjoner. Derfor må den oppnås og rekonstrueres i løpet av hver dag i hvert menneskes liv. Enhver kristen må ved Guds nådes hjelp reise denne fred rundt seg ved sine daglige handlinger, i overensstemmelse med sine evner, sitt virke og sitt kall.

Krig er ikke den eneste kilden til ufred. Alle sosiale urettferdigheter hjelper i høy grad til. Vi vil bare nevne: underernæring, sult og elendighet, overbefolkning av ufruktbare områder, utbredte sykdommer som ikke bekjempes med effektive midler, manglende utvikling i det kulturelle, moralske og åndelige liv, osv.

Verdenskongressen vil søke å finne en løsning på slike sosiale urettferdigheter ved forslag fra de offisielle internasjonale organisasjoner, de forskjellige regjeringer og de store private sammenslutninger.

Her vil kongressen klart påpeke falske hjelpemidler, såsom fødselskontroll mot overbefolkning, eller bare intellektuell og materialistisk hjelp til «tilbakeliggende land.» Her må legges vekt på at hjelpemidlene er i samsvar med katolsk lære.

Verdenskongressen vil således søke å vekke til en virkelig leg-misjon, samtidig som den fremholder for kvinnene deres ansvar. Den katolske kvinne må ta del i Kirkens oppgave som mor — lydhør overfor all nød og trang, fordi den følger sin guddommelige Herres eksempel. —

I overensstemmelse med sine evner må kvinnene søke å trenge inn i de store verdensproblemer, slik at de kan gi riktige og personlige svar på dem til sine omgivelser og i de organisasjoner de er medlemmer av.

En kvinne er mere intuitiv enn mannen, og derfor kanskje mer oppmerksom på den elendighet som trykker menneskeheten; en mors rolle, er den som passer henne best. Hvis enhver av våre 36 millioner kvinner ble klar over disse store problemer i verden i dag, og tok dem til hjertet, hva ville ikke da kunne gjøres for gradvis å forminske disse problemer?

Den høytidelige innlednings-gudstjenesten i St. Olavs-kirken i anledning av De VI olympiske vinterleker fant sted torsdag kl. 17. Utenfor kirken vaiet olympiaflagget ved siden av det norske og fra tårnet paveflagget. De katolske speidertropper dannede espalier, og på hver side av kirketrappen sto en gutt og en jente fra O.K.U. i sportsantrekk æresvakt med tente fakler. Blant de tilstedeværende merket en seg Lord Aberdare, England, som representant for Den internasjonale olympiske komité, representanter fra en rekke nasjonale komitéer, medlemmer av Det diplomatiske korps og fra pressen. Kirken var godt besøkt, men det var skade at en kontingent på over hundre personer av de aktive deltakere som hadde tilsagt sitt nærvær, i siste liten sviktet p.g.a. endrede treningsprogrammer. Til gjengjeld hadde vi den ære å ha kronprinsen av Luxembourg, prins Jean og hans søster prinsesse Marie-Adélaïde i vår midte. Deres kongelige høyheter ble mottatt ved kirketrappen av pastor Hansteen Knudsen og ledsaget til deres stoler framme ved kordøren.

Hans Høyærv. biskopen forrettet, assistert av sokneprest Fishedick og pastor Messel. Etter «Veni Creator» framførte hans Høyærv. biskop sin hilsen på fransk og engelsk i form av en glødende appell som gjaldt både de aktive deltakere i lekene og de som følger dem på arenaen eller gjennom presse og radio. «Måtte vi alle i livets kappestrid sette til og kjempe på olympers vis, hardt og utholdende, tro mot Evangeliets livsregler! Da vil seieren være vår — den evige uforgjengelige seier», sluttet biskopen.

Kirkekoret utfylte programmet med en rekke latinske salmenumre, og etter den sakramentale velsignelse, ble salmen «Laudate Dominum» sunget unisont. Ved orglet: Rolf Østbye.

Deres kongelige høyheter kronprins Jean av Luxembourg og prinsesse Marie-Adélaïde som dagen før også avla et lengre besøk hos Hs. Høyærv. biskopen.

Antonie Tiberg in memorian

Torsdag den 14. februar hensov i Herren fhv. lektor frøken Antonie Tiberg på Ullevål Sykehus, nær 74 år gammel, etter flere års sykeleie. Med frøken Tiberg er gått en markant personlighet fra oss. Hun var født i Hammerfest i 1878. Det arktiske klima har visstnok satt sitt preg på denne viljesterke sjel. Som lektor holdt hun seg ikke bare til den alminnelige undervisning i skolen, men hun arbeidet også på videnskapelig basis i skolelitteraturen og utga en del verker om litteraturhistorien.

I 1931 konverterte hun i Tyrol til den katolske Kirke. Da hun samme år kom hjem til Norge, lå ennå et stort arbeidsfelt åpent for henne. Og trass i at hun var plaget av en øyesykdom, har hun påtatt seg et arbeid som alle katolikker i Norge har nytt godt av: den nye utgaven av Det Nye Testamente som utkom i 1938, der hun nedla en mesters arbeid i samarbeid med teologer. Dessuten har frøken Tiberg oversatt Missale Romanum. I fire år har hun arbeidet med å få det omsatt til norsk. Dessverre kan hun ikke mer se oppfylt sitt hjertes drøm, å se det ferdig i bokform. Men hun hadde den store glede å høre at Vikariatet hadde gitt manuskriptet i trykk.

Mer ennå enn den store arbeidslyst og arbeidsglede var hennes liv preget av fromhet og rettferd. Aldri sto hennes plass i kirken tom, aldri forsømte hun sin kristenplikt. Først en alvorlig sykdom kunne hindre henne i å ta del i gudstjenestene.

Det er ikke bare menigheten som skylder henne takk for det gode eksempel hun ga. Ut over den skylder alle katolikker i Norge frøken Tiberg takk for hennes store innsats for Bibel og Liturgi. Det er da også bl. a. for dette hun i 1948 mottok den pavelige hedersbevisning «Pro Ecclesia et Pontifice».

Måtte Gud lønne henne rikelig i evigheten og gi henne den evige hvile. R. I. P.

F. J. Fishedick.

Redaksjonen var bundet av avdødes bestemte ønske om ikke å bli omtalt i våre spalter etter sin død.

Vi tror alle vil forstå oss når vi likevel gir plass for sokneprest Fishedicks minneord, som vi har satt meget pris på å motta.

St. Olav lyser fred over den høyt fortjente medarbeiders minne i blant oss. Hun hvile i Herrens fred!

Requiemessen fant sted i St. Olavs kirke i Oslo, der sokneprest Fishedick forrettet. Hs. Høyærv. biskopen var til stede. Et stort følge fulgte henne til gravleggelsen på Vår Frelsers gravlund.

Avlutnings-gudstjenesten vil som nevnt i forrige nummer finne sted i St. Olavskirken mandag den 25. februar kl. 12.00. Alle er hjertelig velkommen. Et begrenset antall sitteplasser vil være reservert.

Hva er det norsk litteratur mangler i dag?

Noen refleksjoner omkring rundbordsdebatten i Studentersamfunnet.

Det er virkelig gledelig at Studentersamfunnet satte norsk litteratur under debatt for noen uker siden. Og at det ble gjort i den form som debatten fikk, er ennå mer gledelig. For emnet til rundbordsdebatten mellom en del forfattere og kritikere het like fram: «Hva er det norsk litteratur mangler i dag?»

Man føler altså at det mangler noe. Det viste seg da også av innleggene at noe vesentlig manglet. Philip H o u m mente at det allikevel ikke sto så verst til med vår litteratur etter krigen. Vi hadde da i hvert fall fått noen betydelige dikterverker siden frigjøringen, sa han, men innrømmet likevel at vi nok var en del skuffet. — Man var i en bølgedal, sa Halldis M o r e n V e s a a s, men kunne komme på toppen igjen før man visste ordet av det. Her var imidlertid mange flere diktere nå enn tidligere, så talentene ble fordelt på så mange fler. Det var dessuten vanskelig eller nesten umulig for dikterne, som for andre, å reise til utlandet på grunn av valuta- og visavansker. Dette hindret dikterne i å få nye impulser, sa forfatterinnen.

Denne siste synes jeg er meget viktig. Her har Halldis M o r e n V e s a a s pekt på noe som de rette instanser bør ta seg ad notam og merke seg vel. Ved å bli avskåret fra det store utland, kan jo ikke våre diktere og forfattere få nye impulser, jeg vil påstå de kan ikke få de rette impulser. Hvertfall vil det ta alt for lang tid. Dengang da vår norske litteratur virkelig hadde en gullalder, dro våre diktere til utlandet, til Tyskland, Paris og Italia. Hva disse opphold har betydd for dikterne og vår litteratur, er vel kjent. La meg trekke fram den kjente episoden, som kanskje er noe av en legende eller en del overdrevet, men som viser i et nøtteskall hva her siktes til — vår lærer fortalte oss den i en litteraturtime på gymnasiet: Bjørnstjerne Bjørnson og fru Karoline var i St. Peterskirken i Rom og overvar visstnok en prosesjon. Karoline måtte si noe til sin mann, men fikk til svar: «Hold kjæft-Karoline, vi er i himmelen.» Her i landet vet folk, og dikterne medregnet, lite om katolsk kristendom. Alt som heter katolsk blir utmalt i dystre farger, gjort til skremmebilder og kalt åndstyranni, svart reaksjon osv. La våre diktere få reisestipendier, så skal man få oppleve resultater! Det vil skje noe med deres livssyn. Her er det ikke snakk om katolsk propaganda eller håp om konversjon, men at dikterne skal få øynene opp for de store åndelige verdier og krefter i kristendommen. Som det er nå, er det materialismen som behersker vårt samfunn og vår litteratur. Carl Fredrik E n g e l s t a d holdt da også et kraftig og livfullt oppgjør med materialismen og det livssyn som fratar mennesket en høyere åndelig verdighet og dimensjon. Carl K e i l h a u og Odd E i d e m var delvis inne på det samme. Førstnevnte gledet seg over den nye åndelige strømmingen i europeisk litteratur, romantisk, livskraftig såvel som kristen, mens sistnevnte påpekte at dette nye allerede hadde holdt sitt inntog i norsk litteratur ved Georg Brochmanns siste bok.

Inger H a g e r u p erkjente også manglene ikke bare i våre egen litteratur, men i hele den vest-europeiske. Hele vår litteratur står på held, påsto hun. Men hun ventet på nye impulser og ny livskraft fra øst.

Det var en tettpakket sal som fulgte interessert med i

rundbordsdebatten. Da ordet ble fritt, var det en del studenter som også kom med sine innlegg. Man festet seg ved at flere påpekte den nyere katolske litteratur i utlandet, særlig i Frankrike og England og gledet seg over at den var kommet i norsk oversettelse.

Det var en utbytterik aften som bød på megen ettertanke. Hvorfor Graham Greene og Bernanos er så store og verdenskjente diktere, er jo nettopp fordi de regner med og tør bekjenne at høyere makter griper inn i menneskenes liv og kan omforandre det, omskape det. Det gjelder ikke for mennesket bare å spise og drikke, følge sine drifter og sine lyster og være legemlig sunn og frisk. Vi har en udødelig sjel som higer etter evigheten. Når dikterne ignorerer sjelen og dens udødelige trang eller rett og slett forneker den, da kan de ikke være sanne og virkelige diktere. Når de forneker at det objektivt sett eksisterer noe som er godt og ondt uavhengig av våre vilje og mening, nytte og fordel, og dermed høyt hevet over denne verdens dom, kort sagt når de benekter det overnaturlige, og likeledes forneker at det gis noen draging og kamp i oss mellom det gode og det onde, da kan de ikke helt ut være tro mot livet og menneskene, og kan følgelig heller ikke skildre livet slik som det er i all sin rikdom.. Da kan de ikke gjenskape levende mennesker som griper og fengsler oss. Når vi legger bøkene deres bort, er de glemt. Har kanskje de store diktere i de forskjellige tidsepoker gjort dette, de diktere som vi fremdeles minnes? Har kanskje Dante, Shakespeare eller Sigrid Undset gjort dette? Er det derfor at de er verdensberømte og udødelige? Jeg bare spør.

Lars Paul Messel.

St. Olavs Forbunds Brevkurser

Samtidig som St. Olavs Forbund satte i gang med sin kveldsskole for en tid tilbake, het det at forelesningene senere ville komme ut i brevform og inngå i brevkurser, til beste for en videre krets enn den som kan nås gjennom muntlig kontakt.

Nå foreligger det første av disse kurser ferdig til utsendelse. Det er dominikanerpaten Albert Raulin som har utarbeidet det, og emnet er intet ringere enn «Det gamle testamente». I 10 studiebreve får en her gjennomgått skapelsesberetningen, patriarkene, profetene, Moses osv., slik at den barnelærdom man har om emnene, blir utdypet og i mange tilfelle korrigeret. Teologene har arbeidet meget med Skriften i de senere ti-år, og mange synspunkter er kommet til som det vil interessere alle å gjøre seg kjent med. Det sier seg selv at foreldre med barn på skolen vil ha det aller største utbytte av dette kurset som kan gi dem et holdepunkt når barna søker hjelp og forklaring hjemme. Men det er ikke bare foreldre, sokneprester, og andre som trenger tekster til en studiesirkel, — alle katolikker med folkeskolen bak seg vil ha utbytte av kurset. Det viser seg gang på gang at den oppfatning en har av Det gamle testaments plass i Kirkens liv og i den enkelte troendes liv er ufullstendig og at meget i Bibelen blir misforstått — også hos oss.

Kurset er enkelt og lettfattelig, det kan leses og forstås av alle. Med hvert brev følger oppgaver som skal besvares ut fra det som er lest i brevet, og oppgavene blir senere rettet. Kurset er stensilert og faller derfor særdeles rimelig.

St. Olav vil på det aller beste anbefale brevkurset!

ET BUDSKAP

«Frankfurter Allgemeine Zeitung» offentliggjorde den 12. januar følgende gripende beretning fra New York:

«Om kvelden den 21. desember 1951 inntraff der i kullgruven New Orient i den sydlige delen av Illinois en alvorlig methangaseksplasjon. Om lag 200 gruvearbeidere, det siste skift før begynnelsen av julefeiringen, ble stengt inne, da både ventilasjonssystemet og elevatorene var blitt ødelagt ved eksplosjonen. De var prisgitt kvelningsdøden.

En av dem, *B. R. Williams*, 40 år gammel, skrev en kort avskjedshilsen på et stykke matpapir. Hva inneholdt den? Hvilke var de siste tanker til en av disse amerikanere som man ellers tror er slike fullkomne materialister, kalde, vinningslystne og attpå til hyklere? Hva var det han hadde å si i det øyeblikk da han ikke lenger kunne skaffe seg noen vinning og heller ikke ved hyklери oppnå noe? Var hans hilsen et utfall mot den blodsugende kapitalisme, mot den dovne gjerrignarken som hadde tilvendt seg merverdien» av *B. R. Williams* arbeide og tvunget ham ned i den dødsfarlige gruve? Eller var det et utbrudd av den «opplystes» hat til «presteyngelen» som forkynner en allkjærlig Gud, men som ikke desto mindre i stedet for å la ham feire julen lot ham omkomme i elendighet?

Nei, den hilsen *B. R. Williams* skrev ned i all hast på et stykke matpapir til sin hustru besto bare av følgende tre setninger: «Jeg vil alltid elske deg. I dag går jeg til Kristus. Og jeg elsker også ham.»

Også dette — denne følelse av nær samfølelse med det menneske som sto ham nærmest og likevel og samtidig ydmyk underkastelse under det uutgrunnelige, legemliggjort i en enkel gruvearbeider i Pennsylvania som neppe noen utlending fikk anledning til å lære å kjenne — også dette er Amerika.»

HVORFOR KOM KRISTUS TIL VERDEN? Sikkert ikke for å presentere et kulturprogram. Heller ikke for å gi en sosialt forkommen verden en patentløsning. Han kom ikke for å forbedre verden, men for å forløse den. Han kom for å forløse oss alle som er merket av Kains synd på pannen — oss kristne og dere, mine kommunistiske brødre!

DET STEMME — vi har en fryktelig krig bak oss, en krig som har etterlatt oss ødelagte kirker og hjem og en hær av døde. Men kirker og hus lar seg gjenoppbygge og nye mennesker fødes ustanselig. Nei — det er ikke dette som gjør at et folk går til grunne. Og spør man meg om vi vil gå til grunne eller om vi har en fremtid, finnes det bare et svar: vi går enda en gang til grunne ved de kvinner og unge piker som hver dag trekker sitt helligrte ned i smusset, ved vår tids erotiske overopphisselse og seksualisme!

JEG TALER LIKE UT. Jeg vet det. Men jeg deltar nå en gang ikke i den kultus som drives med arbeideren. Det går dere aldeles ikke så dårlig. Med hensyn til inkomster hører de fleste av dere til mellomstanden. Tenk en gang på hva en lege får i lønn etter 6 års kostbart studium: gratis middag, en leilighet og 50 mark i lomme-penger! Den sosiale nød i dag er intet arbeidermonopol! Glem ikke når dere reiser krav at det finnes grupper i samfunnet som har det meget verre! Det er ikke alltid den som skriker høyest som har det verst!

(Pater Leppich, S. J.)

UTLANDET:

VATIKANET

Pius X's legeme brakt til sitt endelige hvilested.

Legemet til den salige Pius X ble søndag den 10. februar brakt til sitt endelige hvilested i Peterskirken.

I forbindelse med saligerklæringen i fjor ble det hentet fra den opprinnelige sarkofag i grotten, valgt av Pius X selv, og midlertidig plasert i sakristiet, men ble den 10. februar overført til St. Annas alter. Det er godt bevart, iført pavelig antrekk. Hodet er dekket av en maske av sølv.

97 000 katolske misjonærer.

Ifølge en statistikk som nettopp er offentliggjort, arbeider i de misjonsområder som er lagt inn under Kongregasjonen for trens utbredelse, i alt 97 348 katolske misjonærer; 29 840 prester hvorav 11 139 innfødte; 9331 legbrødre hvorav 4698 innfødte og 61 177 misjonessøstre hvorav 37 684 innfødte.

Jesuitterordenen ligger på første plass med 2502 patres. Deretter kommer De hvite fedre med 1511, franciskanerne med 1500 og Helligåndsfedrene med 1046 misjonærer.

AUSTRALIA

Anglikansk pedagog understøtter Australias katolikker i skolespørsmålet.

Dr. J. R. Darling som er direktør for Geelonggymnasiet, den største ikke-katolske privatskole i Australia og en av landets mest kjente pedagoger, har i en artikkel i den engelske avis «The Church Standard» gått varmt inn for de katolske privatskoler og deres rettigheter. Han retter også en skarp kritikk mot den skolepolitikk de protestantiske sekter har ført mot Kirken, og den fiendtlighet de forfølger den med. Etter selv å ha sikret seg statsstøtte til sine egne skoler, motsetter de seg statsstøtte til de katolske, til tross for at landets katolikker også betaler skatter med den begrunnelse at bidragene til dem derved kan bli nedsatt. Det er dette direktør *J. R. Darling* så sterkt og med rette kritiserer.

BELGIA

Nytt samlende arbeiderparti på trappene?

Ukebladet «The Economist's» i alminnelighet vel underrettede tillegg «Foreign Report» offentliggjør nylig en melding om at der for tiden i Belgia arbeides intenst for å få dannet et nytt arbeiderparti, omfattende både sosialistiske og katolske arbeidere. De vanskeligheter som må overvinnes, er i første rekke den marxistiske holdning som ennå er toneangivende i det belgiske sosialistiske parti, og de katolske arbeideres motvilje mot organisatorisk samarbeide med utpreget marxistiske elementer. De sosialistiske funksjonærene skal ifølge «Foreign Report» ha liten lyst på et slikt samarbeide, da de frykter for at et parti som stiller seg nøytralt med hensyn til livsanskuelsen, i betraktelig grad vil svekke deres innflytelse. *Paul-Henri Spaak* som er de belgiske sosialisters fører, skal imidlertid ikke være slike betenkeligheter, og tross alle vanskeligheter føres forhandlingene videre.

Ser man bort fra forskjellige enkeltheter, synes ikke denne melding å være grepet ut av luften. Det er nemlig ikke første gang spørsmålet om en politisk samling av de belgiske arbeidere drofftes. Under og etter siste krig var det gjenstand for inngående diskusjoner. Men lenger kom man ikke. Det kan noteres at også to katolske aviser, nemlig den franske «Temoignage Chrétien» og hovedorganet til den belgiske, katolske fagforening — landets største — «La Cité», i tilknytning til meldingen i «Foreign Report» igjen har uttalt ønsket om at en sammenslutning må finne sted snarest. «Temoignage Chrétien» tror å vite at sosialistføreren *Spaak* som ofte har våget å gå andre veier enn de partilinjene anviste, er den drivende kraft i forhandlingene mellom de udoktrinære sosialister og de samarbeidsvillige katolske arbeidere. Det kan med andre ord slås fast at en utvikling er i gang. Dette

bekreftes for så vidt på sosialistisk hold ved det faktum at det prominente, sosialistiske parlamentsmedlem *van Belle* i det sosialistiske organ «*La Wallonie*» som kommer ut i Liège, har rettet et kraftig angrep på sosialisten *Renard*, fordi denne har deltatt i forhandlingene om en ny partidannelse.

CHINA

Biskopen av Kirin utvist «for alltid».

Biskopen av Kirin, mgr. *Gaspeis* og tre franske misjonærer er av kommunistiske «myndigheter» i Changchun utvist «for alltid». En «domstol» på tyve medlemmer beskyldte de fire anklagede for de vanlige «forbrytelser»: sabotasje av «kirkebevegelsen», en falsk utleggelse av «den tredobbelte uavhengighet» og for dannelse av Marias legion.

De dømt ble under militær eskorte ført fra Changchun til Tientsin.

I begynnelsen av desember ble biskopen og de fire prester arrestert etterat den kommunistiske, lokale presse i lengre tid hadde ført et propaganda-felttog mot dem.

Biskop *Gaspeis* har tilbrakt 45 år i China. Alle bispedømmets institusjoner som skoler, sykehus, Waisenhus og hospitser er «beslaglagt». Av over hundre kirkesogn eksisterer ikke et eneste lenger. Kirkene og kapellene er forvandlet til kornlader, klubbhus og teaterlokaler.

De ti gjenværende kinesiske prester er ikke frie, og er forhindret fra å ta seg av de troende. Den av regjeringen understøttede «uavhengige kirke» har ikke en eneste tilhenger i hele bispedømmet.

DE FORENTE STATER

Ny utgave av Det gamle testamente.

Det katolske Bibel-selskap i De forente stater arbeider for tiden med utgivelsen av en ny utgave av Det gamle testamente. Utgaven vil omfatte 4 bind, oversatt fra originalspråket. Det første bind utkommer i høst og vil inneholde de fem Mose-bøker, Josvas bok, Ruths bok og Dommernes bok.

Bispeinnsettelse sendt ut i fjernsyn.

For første gang i historien er en bispeinnsettelse sendt ut i fjernsyn. Det skjedde da den nye erkebiskop av Philadelphia, mgr. *O'Hara*, nylig ble innsatt i sitt embete.

Predisent Truman takker den katolske presse.

President Truman har rettet en takk til den katolske presse i De forente stater for det arbeide den utfører og bedt den fortsatt medvirke til at «sannhetens lys må skinne» i alle unionens stater.

President Truman nektet å motta en protestantisk delegasjon som ville protestere mot utnevnelsen av en amerikansk ambassadør ved Vatikanet.

På en av de ukentlige pressekonferanser uttalte president Truman nylig at han ikke har til hensikt å utnevne en personlig representant ved Vatikanet. Han håpet at han ville kunne utnevne en ambassadør, og at Senatet ville slutte seg til hans oppfatning.

Rådet for de kristne kirkesamfunn i De forente stater har meddelt at presidenten nektet å motta en delegasjon fra dette forbund av protestantiske kirkesamfunn, som ville protestere mot utnevnelsen av en ambassadør ved Vatikanet.

HOLLAND

De kommende parlamentsvalg.

Om noen måneder skal hollenderne velge nytt parlament. Av den grunn kan en notere en viss uro i landets politiske kretser. Noen regner med at de kommende valg vil resultere i en ikke uvesentlig forskyvning i det politiske maktforhold i parlamentet som vil føre med seg en ny regjeringkurs. Andre heller til den oppfatning at den stedighet som er karakteristisk for de hollandske velgere, også vil gjøre seg gjeldende denne gang og hindre et politisk jordskred.

Til bedømmelse av den politiske situasjon i øyeblikket tjener noen begivenheter som har funnet sted i løpet av det siste året. To katolske professorer i Nijmegen har rettet en sterk kritikk mot ledelsen for *Det katolske folkeparti* som sammen med det sosialistiske *Arbeidets parti*, liberalerne og

det protestantiske *Kristelig-historiske parti* danner regjeringkoalisjonen, og beskylder det for bevisst og ubevisst å fremme *statssosialistiske tendenser*. De påstår at ledelsen for Det katolske folkeparti stadig gir etter for de sosialistiske krav som stilles av den sosialistiske koalisjonspartner. Denne kritikk som er blitt utførlig gjengitt i den katolske presse i Holland, har hos en del av katolikkenes gitt inntrykk av at det nå er nødvendig å gjøre slutt på samarbeide med sosialistene eller å utvide koalisjonen til også å omfatte det sterkt høyre-orienterte protestantiske *Anti-revolusjonære parti*. — Skulle sosialistene ikke være villig til å gå med i en slik koalisjon, mener disse katolikker at Det katolske folkeparti bør inngå en regjeringkoalisjon med de protestantiske partier.

Dette er det standpunkt som inntas av de høyre-orienterte katolikker, som ifølge en uttalelse av formannen for den katolske arbeiderbevegelse i Holland, *De Bruijn*, bare representerer en svak majoritet i den katolske leir. Venstre fløy i Det katolske folkeparti hvis representanter er utgått av Den katolske arbeiderbevegelse, gir uttrykk for den oppfatning at *de pavelige sosiale ensyklikaer ennå ikke på langt nær er virkeliggjort*. De hevder at forholdene ingenlunde ennå kan betegnes som tilfredsstillende for de brede masser. Av den grunn er det fortsatt nødvendig å opprettholde samarbeide med de sosialistisk orienterte arbeidere og med den moderate protestantiske Kristelig-historiske union. Det understrekes at alle arbeidere i Holland er enig i dette. Hvor alvorlig Den katolske arbeiderbevegelse i Holland ser på dette framgår av at formannen, *De Bruijn*, direkte har truet med dannelsen av et eget katolsk arbeiderparti. En høyreorientert politikk anser man for helt utelukket, ikke minst fordi den fremadskridende industrialisering av landet utelukker muligheten av en politikk som er rettet mot arbeiderne.

Stort sett kan man nok si at hollenderne er tilfreds med den politikk som har vært ført av den sort-røde koalisjon etter krigen. Det store flertall er av den oppfatning at et annet styre neppe ville ha ført til gunstigere resultater. En skulle derfor ikke ha grunn til å vente nevneverdige forandringer ved de forestående valg.

Arbeidets parti — sant demokratisk.

Skoleutvalget til det sosialistiske parti i Holland, *Arbeidets parti*, som nylig var samlet for å drøfte skolespørsmålet, bekreftet det vedtak som partiets ledelse fattet i 1920, nemlig at den frie, konvensjonelle skole skal nyte samme rettigheter som statens skoler. Reguleringen av skolespørsmålet i Holland er anerkjent som et eksempel på ekte demokratisk handlemåte av alle ærlige mennesker.

Prins Bernhards mor opptatt i Kirken.

Mor til prins *Bernhard av Holland*, prinsgemalen til dronning *Juliane*, prinsesse *Armgarð av Lippe-Biesterfeld*, som bor i Tyskland, ble opptatt i Kirken i august i fjor av kardinal *Frings*, heter det i en melding den 5. februar i *Der Telegraaf* som utkommer i Amsterdam.

INDIA

Kristne helligdager blir statlige høytidsdager.

Den indiske regjering har besluttet å erklære julaften, langfredag og den 15. august — dagen for Jomfru Marias opptagelse i himmelen — som statlige høytidsdager. Samtidig ble søndagen gjort til helligdag.

1952 et stort jubileumsår.

1952 vil bli feiret som et jubileumsår i India, da det ifølge tradisjonen i år er 1900 år siden den hellige apostel *Thomas* kom til Malabar-kysten, og 400 år siden den hellige *Franciscus Xaverus* avgikk ved døden.

Helgenens legeme vil bli utstillet en måned i slutten av året i Basilikaen de Bom Jesu i Goa. Det ventes pilegrimer til høytidelighetene fra hele verden. Det er kunngjort at sekretæren for Kongregasjonen for østkirken, kardinal *Tisserant*, vil reise til India i november og at Den hellige far vil sende et særlig budskap over Radio Vaticana.

ITALIA

Lederskifte i Den italienske katolske aksjon.

Den fungerende president for Den katolske aksjon i Italia,

dr. *Vittorino Veronese*, er av Pave Pius XII løst fra sitt embete og utnevnt til generalsekretær for den permanente komité for organisasjon av legapostolatets internasjonale kongresser. Til ny president for Den katolske aksjon er vise-presidenten, professor *Gedda*, utnevnt.

JAPAN

Den 25. sosiale uke holdes i september.

De italienske katolikkers 25. sosiale uke vil bli holdt i Turin i tiden fra 21. til 27. september. Som hovedtema for uken er valgt: «Tiltak i det moderne næringsliv».

Reisningen av moderne bedrifter vil bli behandlet i forholdet til det økonomisk-sosiale fremskritt, til den historiske utvikling og til forskjellige anleggsformer.

Forbindelser med Den hellige stol.

Følgende meddelelse ble sendt ut av Utenriksdepartementet i Tokio onsdag den 23. januar:

«For å bevare og fremme ytterligere det vennskapelige forhold som består mellom dem har Den japanske regjering og Den hellige stol besluttet å gjenoppta fulle diplomatiske forbindelser straks fredstraktaten med Japan som ble undertegnet i San Francisco i september i fjor, trer i kraft. Den japanske regjering vil sende en minister til Vatikanet og Den hellige stol en internuntius til Japan. Noter vedrørende dette ble utvekslet i dag.»

Notene ble utvekslet mellom den apostoliske delegat i Japan, mgr. *Maximilian de Fürstenberg* og *Sadao Iguchi*, som er viseutenriksminister, på vegne av *Shigeru Yoshida*, som er både stats- og utenriksminister.

Nyheten er blitt slått stort opp i den japanske presse, som også offentliggjør bilder av noteutvekslingen mellom mgr. de Fürstenberg og viseutenriksministeren.

Ordet «gjenoppta» i den utsendte meldingen er ikke helt korrekt, da det ikke tidligere har eksistert normale diplomatiske forbindelser mellom Japan og Den hellige stol. Da forslag i den retning ble framsatt for om lag 30 år siden, møtte det motstand på buddhistisk hold i Japan. Denne motstand eksisterer ikke lenger i dag. I årene fra 1942 til 1945 var det kontakt mellom de høye kontrahenter for så vidt som Den japanske regjering hadde en utsending ved Den hellige stol med rang av ambassadør, uten formelt å inneha en slik stilling, og Den hellige stol hadde en apostolisk delegat i Japan. Denne var den nåværende apostoliske delegat i Australia, erkebiskop *Paolo Marella*.

Borgermester anbefaler i rundskrivelse studium av katolisismen.

Borgermesteren i den japanske by *Mikasubi* har sendt en rundskrivelse til kommunens funksjonærer der han gir uttrykk for stor bekymring over forfallet i det sosiale liv og den voksende åndelige uorden. Borgermesteren fordømmer hverken Buddhismen eller Shintoismen, men fremholder som sin overbevisning at bare den katolske religion er i stand til å løse tidens store spørsmål. Av den grunn har han, heter det i rundskrivelsen, etter fem års moden overveielse besluttet å bli katekumen i Den katolske kirke. Katolisismen har kraft i seg til å bli alle folks og alle rasers religion, skriver denne japanske borgermester og slutter med følgende henstilling: «Jeg tillater meg inntrengende å be dere om å studere den katolske religion.»

JUGOSLAVIA

Mishandlingen av den apostoliske administrator av Ljubljana.

Titulær-biskopen av Cardicum og apostolisk administrator av Ljubljana, mgr. *Anton Vovk*, ble søndag den 19. januar på jernbanestasjonen Novo Mesto underveis til innvielsen av et orgel i en landsbykirke overfalt av kommunistisk mobb som heldte petroleum over ham og deretter antente klærne. Biskopen klarte å rive en del klær av seg, men ble likevel stygt forbrent og lagt inn på et sykehus i Ljubljana.

Det meldes nå fra Beograd av United Press' korrespondent at representanter for myndighetene har avlagt biskopen besøk

på sykehuset og fremført unnskyldninger for overfallet. Det heter videre i korrespondentens melding:

«En omhyggelig sammensatt offisiell melding om overfallet sier at en politioffiser også ble såret under forsøket på å beskytte biskopen, og at det lyktes å redde biskopen som straks fikk legebehandling. Et øyenvitne derimot gir en ganske annen fremstilling av overfallet. Ifølge dette øyenvitne var det bare en politikonstabel til stede, men denne var helt hjelpeløs i det øyeblikk 150 kommunister overfalt biskopen, da han var på vei fra toget til jernbanestasjonen Novo Mesto som ligger omtrent midt mellom Ljubljana og Zagreb. For første gang siden krigen skulle han avlegge besøk i byen. Han ble brutalt behandlet, kastet inn i jernbanestasjonens venteværelse hvor mobben fortsatte å mishandle ham. En mann som ennå ikke er identifisert, hadde allerede kastet karbolsyre inn i kupeen, og heldte nå en flaske petroleum over biskopen. Plutselig tok det fyr i biskopens klær, men da det lykkedes ham å rive av seg selloloidsnippen og prestekjolen, ble han ikke alvorlig forbrent. Etter dette tok mobben det med ro, men holdt biskopen innesperret i venteværelset i fire timer. I mellomtiden hadde noen telefonert til sykehuset i Ljubljana, som straks sendte en sykebil av sted med en lege. Legen klarte å bane seg vei gjennom mobben inn til biskopen og kunne konstatere at sårene ikke var dødlige. Men mobben hindre legen å ta biskopen med seg. Etter flere timer lykkedes det legen å få biskopen inn på toget igjen som returnerte til Ljubljana, hvor biskopen straks ble lagt inn på sykehuset.»

Mgr. *Vovk* var nær falt som offer for et attentat i 1947. Den gang trengte kommunister, opphisset etter et foredrag av *Edvard Kardelj*, som er en av Tito's nærmeste medarbeidere, inn i biskopens bostad for å mishandle ham, men måtte trekke seg tilbake med uforrettet sak, da biskopen den gang ikke var til stede.

Mgr. *Rozman*, som er biskop i det bispedømme mgr. *Vovk* for tiden administrerer, fordi mgr. *Rozman* er fordrevet og lever i landflyktighet i Chicago, ble den 26. august 1946 dømt til 18 års strengt straffearbeide *in absentia*.

I en artikkel i *Osservatore Romano*, undertegnet av Signor *Federico Alessandrini*, heter det om overfallet på mgr. *Vovk* at det tydelig tilkjenner det kommunistiske styres uforandrede natur i Jugoslavia.

KONGO

Katolske misjonærer har bygget det største stadion i Afrika.

Den 1. juli 1952 blir det største stadion i Afrika med plass til 65 000 tilskuere åpnet i Leopoldville, hovedstaden i Belgisk Kongo. Reisningen av dette byggverk kan føres tilbake til katolske misjonærer, nemlig til patrene fra Scheut. En av disse patre, *M. de la Kethu*, er formann i Kongos fotballforbund.

KOREA

21 navn manglet.

På listen over sivile fanger som kommunistene overrakte representantene for De forente nasjoner i Panmunjon, manglet 21 navn på utenlandske misjonærer som siden juli og august 1950 er blitt arrestert i Sør-Korea.

Bare åtte av de arresterte misjonærer, hvoriblant 4 ordenssøstre var ført opp på listen. Intet ble meddelt om hvilken skjebne som har rammet den apostoliske delegat mgr. *Byrne* og den apostoliske prefekt i Kwangju, mgr. *Brennan*.

LITAUEN

Organisert folkemord.

Litauernes råd i De forente stater har overrakt den amerikanske utenriksminister *Dean Acheson* et memorandum, der Sovjetunionen beskyldes for å gjennomføre et organisert mord av hele det litauiske folk og en fullstendig tilintetgjørelse av Den katolske kirke i Litauen. De forente staters utenriksdepartement oppfordres til å sette i gang en undersøkelse vedrørende det pågående folkemord ved hjelp av De forente nasjoner.

Presidenten for litauernes råd, *Simutis*, framholder i en uttalelse til den amerikanske presse at utslottelsen av hele

nasjoner er «en sovjet-russisk spesialitet.» De forholdsregler som blir truffet, er i første rekke rettet mot folkets elite, mot prester, jurister, leger og andre med akademisk utdanning, hvorved befolkningen prisgis aggressoren. Ifølge Simutis oppgaver er alle Litauens 1600 katolske prester på 100 nær myrdet.

PALESTINA

Nye Bibelfunn.

I nærheten av det Døde hav har man igjen ifølge meldinger fra Transjordania gjort oppsiktsvekkende Bibelfunn. Oppdagelsen skjedde ganske tilfeldig ved at en del pergamentruller som ble utbudt til salg, ble fotografert med infarøde stråler. Derved kom Bibel-vers til syne. Den engelske vitenskapsmann *Harding*, som er konservator ved de transjordanske oldtidssamlinger, etterforsket pergamentrullenes herkomst og sporene førte til en fjellhule, hvor man fant flere andre ruller. Denne hule undersøkes nå systematisk under ledelse av dominikanerpater *Roland Deveaux*, fra dominikanernes Bibel-institutt i Jerusalem.

Manuskriptene betegnes som meget verdifulle og skal skrive seg fra det 2. århundre e. Kr. De inneholder fragmenter samt andre tekster fra Det nye testamente.

SOVJETUNIONEN

Katakombekristne fra Donetz-bekkenet avlegger rapport i Rom.

Representanter for den kristne bevegelse som er organisert i Sydvest-Russland og særlig i Donetz-området, har nylig avlagt besøk i Rom. Det dreier seg om representanter for en regelrett, kristen undergrunnsbevegelse, som bare kan jevnføres med oldtidens katakombekristendom. Gudstjenestene holdes på avsidesliggende steder. Prestene hører til den Romtro gresk-katolske kirke som ble utryddet i Ukraina etter ordre fra Kreml. Om dagen arbeider de i fabrikkene eller på kolkosene; om natten fullfører de sine prestelige plikter — døper, vier folk og ber over døde. Denne religiøse undergrunnsbevegelse omfatter store områder i sovjetrepublikken Ukraina. Bare med overordentlig store vanskeligheter var det lykkes representantene å ta seg fram til Rom. De ønsket å meddele Paven at de betrakter denne kristne undergrunnsbevegelse som underordnet Hans Hellighet, og at de ønsket å stå i stadig kontakt med Rom.

SUDAN

45 000 katolikker i Sudan.

Det sudanesiske misjonsområde teller i dag 45 000 katolikker. I 200 skoler undervises om lag 15 000 elever. Særlig stor framgang har de engelske og italienske misjonærer hatt etter at 8 innfødte prester etter fullendt utdanning er kommet dem til hjelp.

TSJEKKOSLOVAKIA

«Høyforræderi»-prosess mot erkebiskop Beran forestående.

På vel underrettet hold i Wien regner man med at erkebiskopen av Praha, *Beran*, i nær framtid vil bli stillet for en kommunistisk «domstol», tilfalt for «høyforræderi». En regner også med at forfølgelsen av Kirken i Tsjekkoslovakia vil bli skjerpet.

I denne forbindelse vises det til at ministeren for den nasjonale sikkerhet, *Ladislav Kopriva*, er blitt arrestert. Under den tyske okkupasjon av Tsjekkia satt han i konsentrasjonsleir sammen med erkebiskop *Beran* og det oppsto et varmt vennskap mellom disse to fanger. Ved flere anledninger skal *Kopriva* ha uttalt at så lenge han er minister for den nasjonale sikkerhet, vil han nok forstå å hindre en prosess mot sin kamerat fra konsentrasjonsleiren. Det heter at *Kopriva* er utgått av en troende, katolsk familie.

Russiske poper til Slovakia.

Det meldes fra Slovakia at en strøm av russiske poper flyter inn i landet for å overta de katolske sogn med bysantinsk ritus. Som tidligere meldt ble hele geistligheten til den unierte kirke i Slovakia likvidert i løpet av fjoråret.

Det verdensberømte præmonstratenserkloster i Strahov i Praha er nå blitt stengt av kommunistene.

Klostret ble grunnlagt i 1143 og har vunnet sitt verdensry på grunn av sine verdifulle kunstsaker, hvoriblant Albrecht Dürers «Rosenkransmadonna». Det heter at bygningen skal anvendes til «offentlige» formål.

TYSKLAND

Grotewohl lover ikke å iverksette dekretet om at teologiske studenter i Vest-Tyskland ikke skal få vende tilbake til Øst-sonen.

Organet til bispedømmet Berlin, *Petrusblatt*, kunnngjør at representanter for de tyske biskoper i Vest-Tyskland har besøkt «statsministeren» i Øst-sonen, *Grotewohl*, i anledning dekretet om at katolske prester i Vest-Tyskland og katolske teologiske studenter der ikke vil få anledning til å arbeide i Øst-sonen og av ham har fått tilsagn om at dekretet ikke vil bli iverksatt med det første, iallfall ikke i løpet av det første år.

Katolikkens 75. dag.

Sentralkomiteén for de tyske *Katolikk-dager* har hatt møte i Limburg (Lahn) og drøftet nærmere enkeltheter vedrørende den 75. Katolikk-dag, der som tidligere nevnt vil avvikles i Berlin. Denne gang kommer en kvinne, nemlig fru *Klausener*, som er enke etter ministeralrat dr. *Klausener*, som ble myrdet av nazistene, til å innta presidets plass. Til visepresidenter ble valgt viseformannen i Det tyske, katolske ungdomsforbund, *Oskar Neisinger*, professor dr. *Dessauer* og en arbeider fra Øst-sonen hvis navn ikke oppgis. Som hovedtalere på denne 75. Katholikkentag er utpekt professor *Romano Guardini*, pater *Galli* fra Zürich og *Oskar Neisinger*.

Høyere katolsk skole i Hamburg.

I nærvær av verdslige og geistlige myndigheter er det i Hamburg nedlagt grunnsten til en høyere katolsk skole. Hamburgs katolikker har nå allerede to høyere skoler og 12 sokneskoler.

UNGARN

St. Thomas-selskapet oppløst.

Den katolske aksjons kulturelle og publisistiske sentrum i Ungarn, St. Thomas-selskapet, er nå blitt oppløst av kontoret for «kirkelige» anliggender i Budapest. Som begrunnelse er gitt at selskapets styremedlemmer er forsvunnet (hvor?) og at selskapet av den grunn ikke lenger er handledyktig. St. Thomas-selskapet drev et stort, moderne forlagstrykkeri.

Kirke rives for å gi plass til Stalin-monument.

I Budapest har kommunistene latt rive Regnum Marianum-kirken for å gi plass til et Stalin-monument. Monumentet står under stadig bevoktelse av politiet, da kommunistene frykter for at befolkningen vil ødelegge det.

UNGARN

En krans for kardinal Mindszenty.

Komiteén for de ungarske emigranter i De forente stater meddeler at det på årsdagen for arrestasjonen av kardinal *Mindszenty* den 26. desember i fjor, ble lagt ned en krans foran katedralen i Esztergom, som bar følgende påskrift: «Ennå en kort tid vil De være borte fra oss. Deres troende venter på Dem.»

Kransen ble nedlagt tidlig på morgenen. Folk som gikk forbi og fikk se kransen, knelte ned i bønn. På den måten ble kjennskapet til kransen kjent, slik at stadig flere strømnet til katedralen hvor de knelte ned i stille bønn. En politibetjent som ble tilkalt av en kommunist, unnløt å gripe inn til å begynne med. Senere tok han kransen og ga den til katedralens sakristan. Hvoretter han ble arrestert.

ØSTERRIKE

Figl's tredje kabinett.

Da Østerrikes president *Theodor Körner* nylig tok fire nye statsråder i ed, var *Figl's* tredje kabinett en kjennsgjerning. *Figl* er som landets statsminister (Bundeskanzler) utgått av Det østerrikske folkeparti som er katolsk. Noen endring i den politiske lije som har vært fulgt i Østerrike siden

1945, betyr denne regjeringsomdannelse ikke. Den politiske stabilitet er garantert ved statsminister *Figl*, visestatsminister dr. *Erwin Schürf*, innenriksminister dr. *Helmer* og utenriksminister dr. *Karl Gruber*, som fortsatt sammen utgjør regjeringens tyngdepunkt.

Arsaken til regjeringens rekonstruksjon er at Østerrike står foran viktige, økonomiske avgjørelser. Det er snart slutt på Marshall-hjelpen og det må bringes balanse i budsjettet. Jordbrukets og industriens avkastninger må bringes i været og eksporten økes.

En annen årsak til omdannelsen må en søke i presidentvalgene i mai i fjor. Folkepartiet gikk til valg, overbevisst om å bringe seiren i land. Desto mer deprimerende virket

nederlaget. Det ble nødvendig med en grundig reform av partiet. Det første skritt var at ing. *Julius Raab* ble formann for partiet. Med sterk hånd har han utjevnet motsetningene innenfor Folkepartiet og gjenreist partiets slagkraft. Et ledd i dette arbeide har også utskiftningene av de fire ministre som alle var utgått av Folkepartiet, vært. En av de nye ministre er dr. *Fritz Bock*, som er generalsekretær for Den katolske arbeiderbevegelse.

ST. OLAV FORBUNDS BREV KURSER

Første kurs foreligger nå ferdig til å bli sendt ut. Det er utarbeidet av dominikanerpater Albert Raulin og heter

Det gamle testamente.

Kurset koster kr. 10.— for alle brev.

Bestillinger vedlagt kr. 10.— sendes Forbunds-kon-toret, Akersv. 5, Oslo.

Se nærmere notisen om kurset annetsteds i bladet.

Fasteprekener i St. Hallvards kirke i Oslo under høymessen kl. 10.30

ved pater Hanssen.

«Jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.» — Es. 43. 25.

Søndag 9/3: Getsemani. — «Se Guds Lam som tar bort verdens synder.» — Jo. 1.29.

Søndag 16/3: Judas. — «Jeg vil ikke synderens død, men at han omvender seg og lever.» Es. 33. 11.

Søndag 23/3: Peter. — «Jeg er kommet for at de skal ha liv, og ha det i overflod.» Jo. 10.10.

Søndag 30/3: Pilatus. — «Jeg vil helbrede alle dine sår.» — Jer. 30.17.

Søndag 6/4: Korsveien. — «Og han bar sitt kors og gikk ut til det sted som kalles Golgata.» Jo. 19.17.

Langfredag 11/4: Golgata. — «Fader, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» — Luk. 23. 34.

Forsikrings-selskapet **UNION** A/S

— Stiftet 1871 —

Adm. direktør: Fr. W. JUELL

All slags assurance

Tolbugt. 30, Oslo - Telefon nr. 41 63 08

St. Olavs ekspedisjon

har fastsatt følgende nye kontortid:
Kl. 9—13 og 15—17.

Mandag og lørdag bare formiddagskontortid.

Fastepræker i St. Olavs kirke, Oslo

Hver søndag i fasten kl. 19

ved pastor Lars Paul M e s s e l.

1. Judas.
2. St. Peter.
3. Pilatus og hans tragedie.
4. Herodes som Kristi dommer.
5. Kvinneskikkelser i Lidelseshistorien.
6. St. Johannes.

ORSA

OSLO RØRLEGGEBEDRIFT A/S

Den ny utgaven
av salmeboken
«CANTEMUS»
DOMINO»

fås hos
St. Olavs Forlag,
Akersv. 5, Oslo
Innb. kr. 8.-

Bryggerimester Høflmayrs og hustrus legat

til beste for ubemidlet katolsk *mannlig* ungdoms oppdragelse og undervisning. Ansøking om å komme i betraktning ved utdeling (eller fornyelse av tidligere utdeling) av legatets midler må sendes soknepresten i St. Halvards menighet, Oslo, Urtegt. 29 II, innen 20. mars d. å. og må være anbefalt av vedkommendes sokneprest. **LEGATSTYRET**

DOMINIKANERNE

Eglise Saint-Dominique,
Neuberggt. 15.

*Conférences en français
par le P. Raulin
le mardi à 20 heures*

Saints de France

- 26 févriér: Saint Louis, modèle du roi chrétien.
4 mars: Jeanne d'Arc, sainte de la patrie.
11 mars: Saint François de Sales, directeur d'âmes.
18 mars: La charité de Saint Vincent de Paul.
25 mars: Le Saint Curé d'Ars.
1 avril: La vie héroïque de Sainte Thérèse de Lisieux.

WØIEN & MORSTAD

Grønland 10, Oslo
Grønnsaker, frukt, bær,
poteter engros
Spes.: Multer og tyttebær

HERMAN H. RITTERS ESKEFABRIKK

Chr. Kroghsgt. 30, Oslo
Tlf. 42 34 66

Et råd til Dem:

BRUK BJØRNEKREM

A/s Norsk Medicinsk Varehus

Pilestredet 7 - Telef. 334370

Sykehusutstyr - Sanitetsmateriell
Brilleoptikk

BERGEN

STRØMPER

FRZ. KAUFMANN

Dameskredder

Atelier for Kåper - Drakter - Kjoler
Tlf. 11158
Bestillinger til våren 1952
må innleveres januar

A/S BJØRN

Tøsse **MØLLE**

FREDRIKSTAD

HELENE ANDRESEN

Kjøtt- og pølsevarer
Fredrikstad
Tlf. 2031

G. HALVOESEN

Fredrikstad
Pølsemakeri & Kjøttforretning
Tlf.: Forretningen 1781, 2455
Kontoret 1781

TMS. HANSENS EFTF.

Alf Svendsen

Bakgaten 1 - Fredrikstad

FREDRIKSTAD BLIK- & METALVAREFABRIK

Andresen & Müller

Mek. Verksted - Blikkemballasje
og metallvarer av enhver slags -
Jernfat i alle størrelser og for et-
hvert øyemed - Isenkramartikler -
Elektrisk og Autogensveising -
Stanseartikler

«STABBURET»

FREDRIKSTAD

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRA

Ullevålsv. 1 - Oslo

Tlf. 33 23 34 - 33 22 46

Privat 41 64 78 - 69 43 72

FRITZ W. LILJA

Stålrørstoler

Tollbugt. 25 - Oslo

Telefon 41 46 49

OLE KRISTIANSEN

Snektermester

Heimdalsgt. 34 - Oslo.

Tlf. 68 13 58 - Etablert 1894

Spesialitet:

Møbler og innredningsarbeider

TEKNISK HUSHJELP A/S

Citypassasjen, Oslo

Tlf. 33 51 00

Elektriske artikler og
installasjoner

SØREN HANSEN

Kolonialforretning

Langes gate 6 - Oslo

Telefon 33 77 34

Johan Olsen & Sønner

Murmester og Entreprenørforretning

Kongensgt. 17 - Oslo

Etabl. 1896

Tlf. 42 50 85 - 42 52 23

OSLO

Melitta

KAFFETRAKTER

gir bedre og drøyere kaffe
Riktig formaling sparer kaffe

Føres i ledende kaffe- og
kjøkkenutstyrforretninger

HANS KARLSEN MALERFORRETNING

Utfører all slags
malerarbeid

Tordensskjoldsgt. 6 B

Tlf. 41 07 76 - Oslo

Fryselagring av matvarer

Vi har frysebokser ledig både i Oslo
Havnelager, Langbryggen, og i vår
eiendom Christian Krohngsgate 30.
Vår brosjyre «Hva husmoren bør vite
om frysing av matvarer» sendes på
anmodning. Boksleien er fra kr. 2.50
til kr. 5.00 pr. mnd. etter størrelsen.

AKTIESELSKAPET OSLO HAVNELAGER

Sentralbord 42 07 56

G. GALLIGANI

PRYD- OG BRUKSKUNST

OSLO

T. A. AGNÆSS A/S

Grunnl. 1855

Alt i møbler

Møllergt. 12, Oslo

ERIK A. GUDE EFTF.

Gravmonumenter

Akersv. 20, Oslo

BREKKE & SØNNER

Mek. verksted

Slåmotgangen 4 - Oslo

Telefon 41 20 29

Spesialitet: Vaskerimaskiner

THIS & CO. A/S

Bygningsartikkelforretning

Materialer til nybygg,
innredning og vedlikehold

Vis à vis Vestbanen

Sentralbord 42 58 77

A. GERMETENS EFTF.

Grønland 6-8 - Oslo

Tlf. 68 02 55

KLEMP & BERTHELTSEN A/S

Rådhusgt. 2, Oslo

Telefoner 42 03 05 - 42 63 00

Telegr.adr.:

«Klempberthelsen»

Skips- og fiskeriutstyr

Norges Brannkasse
Grunnlagt 1707

Skadeforsikring

Bygninger

Løsøre

Varer

Forsikring av bygning un-
der oppføring på greie vil-
kår og til særlig lave premier.